

Nekad laureati Revije i Festivala, a danas?

FILM MI POSTAJE ŽIVOT

„Nekad laureati Revije i Festivala, a danas?“ naziv je za program koji postaje zaštitni znak festivala. 2012. godine bilo je prvo izdanje programa, a ove godine bit će četvrta godina od kako se održava. U okviru programa bit će prikazivani filmovi nekadašnjih pobjednika revije i festivala, a danas filmskih profesionalaca. Sve je krenulo s Ivanom Kelavom i Dariom Lonjakom, godinu kasnije svoje nove projekte predstavili su Jude Chehab i Bruno Mustić, a prošle godine su gostovali Luka Hrgović i Maida Srabović. Ljudi kojima je film postao svakodnevnica rado su se prisjetili dana kada su bili mladi filmaši, s nama su podijelili svoja iskustva i

prezentirali nove radove.

Jučerašnju večer festivalu upotpunila nam je još jedna bivša pobjednica. Sa samo 17 godina dobila je posebnu pohvalu na 13. Filmskoj reviji mladeži, ovdje u Karlovcu, za svoj dokumentarni film „Dečko sa strane“. Njeno ime je Marina Jurišić, a dolazi iz dragog nam Studija kreativnih ideja Gunja. Bilo je to prvo samostalno filmsko ostvarenje mlade Gunjanke. „Film Dečko sa strane nastao je prema dečku Vlatku, koji je tada bio dečko moje prijateljice iz razreda s kojom sam sjedila u klupi. Nakon nekoliko zajedničkih izlazaka u ekipi čula sam njegove pjesme koje je napisao, malo ga bolje upoznala i onda

sam pomislila zašto jednostavno ne bih napravila dokumentarac o njemu. Iskreno, nije bilo previše razmišljanja i dvojbi hoću li ili ne snimiti film; vidjela sam potencijalno dobru temu, okupila sam ekipu i to je bilo to! Nakon dobivenih priznanja dobila sam motivaciju za daljnje projekte, a da se nešto promijenilo – nije. Iskustva sa festivala su mi bila jako bitna, pogotovo sa Revije mladeži.“

Danas je Marina studentica MA studija produkcije Audiovizualnih i multimedijalnih projekata na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu. No, put do Akademije nije bio lagan: „O Akademiji sam razmišljala od petog razreda osnovne škole. Nikada prije toga nisam razmišljala o fakultetima, međutim nakon što sam krenula u SKIG i počela otkrivati novi svijet filma, koji mi je do tada bio opća nepoznanica, znala sam da je to ono što želim raditi. Sa godinama sam shvatila da se time može baviti profesionalno, da mi to može biti zanimanje i to mi je bilo genijalno zato što sam mogla raditi nešto što je zanimljivo i dinamično, a ne monotono i dosadno. Ispočetka mi je to bio samo hobi, a sada je to polagano postaje dio moga života. Veliki uzori su mi bili Ivan Kelava i Bojan Perić koji su upisali akademije, a bili su stariji članovi SKIG-a. Tomislav Stojanović i ja smo uspješno, iz prvog puta upisali akademiju i stvarno smo jako zadovoljni njome.“

Sinoć, u prepunoj dvorani Gradskog kazališta Zorin dom, Marina nam se predstavila sa svoja dva filma. Prvi film koji smo vidjeli je „Dečko sa strane“ koji joj je donio titulu laureata, a drugi film je „Priča o Mari iz Velog Varoša“, igrani film koji je snimala za potrebe Akademije. „To je bio moj diplomski film na trećoj godini, na BA studiju produkcije, s obzirom da studij ima 3+2 sistem. Na kraju treće godine smo morali snimiti završni rad, u mojem slučaju film. Ja sam si htjela malo zakomplicirati život, kao što to uvijek biva, i odlučila snimati negdje na moru. Prva pomisao mi je bio Split, a obzirom da mi tamo živi brat, to je bila olakotna okolnost. Igor Šegerej mi je režirao film te pomogao u cijelokupnoj realizaciji, na čemu sam mu jako zahvalna. On je napisao scenarij s obzirom na moje želje glede same radnje filma. Upravo ovo snimanje, iako je bilo izuzetno iscrpno i pucali su mi živci 24 sata na dan, 7 dana u tjednu, je bilo jedno od najljepših snimanja na kojima sam bila, zato što osjećaj adrenalina, sreće i zadovoljstva koji sam osjetila tijekom tih 6 dana snimanja su uistinu neprocjenjivi.“

Marina je dugogodišnja draga gošća žute groznice u Karlovcu, a svojih 5 minuta slave je iskoristila kako bi pohvalila organizaciju i pozvala sve mlade da se prijave. „Što se tiče festivala u Karlovcu, ovdje sam od prve godine i osjećam se kao doma. Jako sam sretna što imam mogućnost biti dio ove predivne ekipe i nadam se da ću biti još dugo. Festival je stvarno jedno od najljepših iskustava i stvarno bih ga svima preporučila!“ (AG)

Hadley Hillel - mladi filmaš koji je obišao svijet

Rođen 1995. godine, dijete Z generacije, Hadley Hillel već drugu godinu za redom sudjeluje na Four River Film Festivalu. S gradom je već upoznat pa problema s time, ove godine, neće imati. Prije nego je došao u Karlovac, iza sebe je ostavio London pa Paris. Four River Film Festival je za njega najbolji međunarodni festival namijenjen mladeži. Sviđaju mu se radionice, atmosferom, kojom festival zrači, je i oduševljen, a veseli ga broj sudionika jer stječe nova i ugodna poznanstva, a s njima se nada surađivati u budućnosti. Mladi redatelj iz gradića na sjeverozapadu Sjedinjenih Američkih Država, Seattlea, već je ostavio trag na gotovo svim kontinentima. Između Novog Zelanda, Hong Konga, Kenije, Francuske, Perua, Nizozemske, Italije, Ujedinjenog Kraljevstva i naravno Hrvatske, posebno ističe Novi Zeland kao najljepše

mjesto na svijetu. Kaže kako se nada da će za par godina tamo živjeti i raditi na velikim filmskim projektima. Veseli ga što će sljedeće godine drugi semestar studija provesti ondje. Uspješno je završio prvu godinu režije u filmskoj produkciji na Chapman university u L.A.-u. Zadovoljan je prvom godinom jer je oko sebe imao ljude, koji su u film zaljubljeni jednako koliko i on. Svi su smješteni u isti studentski dom pa se njegovo iskustvo, kao i znanja o filmu općenito, bogate. Već sada je očigledno da mu je budućnost svijetla te da u njegovu filmsku karijeru uopće ne treba sumnjati. Najviše iskustva dobiva na SIFF-a i NFFTY-a - filmskim festivalima iz njegova rodnog grada. Isprva je bio zbunjen i nije znao kakve veze ima banana s festivalom, ali nakon što je saznao željeni odgovor, temu opisuje kao kreativnu i komičnu. Ne brini se Hadley, nisi jedini kojemu banana nije jasna!

Hadley kaže kako nije siguran može li ovaj festival preteći prošlogodišnji jer tih pet dana svrstava među najbolje dane svoga života. Prepreka zbog koje od ove godine ne očekuje više je činjenica da je (prošle godine) prvi puta došao u ovaj grad, nikoga nije poznao, a već drugi dan mu je bila organizirana rođendanska čestitka. U sjećanje mu se najbolje zacrtala, kako kaže, ‘The night of the burning trees’ – vrhunac svega. Iako se nalazi u dilemi, siguran je da će ove godine ipak biti bolje jer je član malog žirija, idejom je oduševljen. Ove godine mu jedina obveza nije da samo prisustvuje projekcijama, nego i da sa svojeg objektivnog stajališta prosudi koji film je najbolji. Od onih koji su na rasporedu, veseli se filmu Lea Vitasovića, ‘Govornoj pošti’, jer je on prošle godine kući otišao s nagradom publike za film ‘Hladnokrvno’, i ‘U ime bureka’, koji očekuje još od prošle, kada je mu je koncept filma prvi puta bio napomenut. Nada se da će uistinu biti komičan, kako ga je opisala jedna od članica selekcijske komisije, Ana Đorđić.

Na festival je prijavio dva svoja filma, a u proteklih godinu dana snimio ih je čak osam. Upravo završava montažu svojeg filma ‘Ernie’, na kojem je započeo raditi prošle godine. U film je uložio mnogo truda jer kako nije mogao ostvariti željeni interijer, apsolutno sve je izradio od kartona, tako mu je također bilo isplativije. Znajući da je imao audiciju za glumce, ovaj film je

sigurno veliki projekt. Samo ćemo vam otkriti da glavni glumac na kraju počinu samoubojstvo, a vas ostavljamo da mozgate zašto. Kod ljudi najviše cijeni skromnost, a nikako ne podnosi aroganciju. Sebe opisuje kao pristupačnu, društvenu, odgovornu i zanimljivu osobu. Nije mu bitno hoće li biti slavan za nekoliko godina, ali samo da ne živi s roditeljima. Želja mu je u sebi objediniti svoja tri idola; David Finchera, Wes Anderson i Jean-Pierre Jeuneta. Hadley samo naprijed, očekujemo da jednog dana osvojiš Oscara!

Brzopotezna pitanja:

1. Koje boje postane štrumpf, kada ga udaviš?

- Ljubičaste.

2. Što bi bio vrhunac festivala?

- Da se zapali banana od slame.

3. Zašto Tarzan nema bradu?

- Jer su ga odgojile gorile.

4. Da možeš biti životinja, koja bi bio?

- Noj.

5. Zašto kamikaze nose kacige?

- Kako bi umrli s lijepom frizuricom.

(MP)

Vijesti iz nesvijesti:

FESTIVAL IZ FOTELJE

Dnevnik u boci donosi još jednu u nizu ekskluziva. Samo za vas koordinator vanjskih lokacija piše o tome kako izgleda festival iz njegovog kuta, kada ga pomaze vremenske (ne)prilike.

Prekjučer, par sati prije otvaranja pala je kiša i potjerala nas s Kupe u Zorin dom. Tako je sigurno bilo puno manje posla za našu veliku ekipu i brojne volontere, pa nekima možda ipak nije pala kiša nego sjekira...u med. Ipak, s obzirom na trud uloženi u pripremu ceremonije otvaranja i sve što se trebalo dogoditi na Kupi, meni je nekako žao zbog te kiše (nemojte da Marija ovo pročita, pomislit će da mi je stalo do festivala).

Jučer, opet šugavo i hladno vrijeme, opet otkazujemo vanjsku lokaciju i opet Zorin dom - propada još jedna lokacija i nakon malog jutarnjeg mozganja odlučeno je da se u četvrtak ide na Mrežnicu, a otkazuje se Dobra. OK, zamjena domaćinstva. Malo telefoniranja i sve se uspjelo presložiti. Sreća moja da me ne smeta što me načelnici, policajci, ugostitelji i ostali uključeni u ovo telefoniranje ne vole baš previše. A kaj da im radim? Ne možeš protiv vremena.

Sigurno se pitate pa što je onda koordinator vanjskih lokacija radio dva dana? Nebrinite,

pita se i on sam. Uzmimo kao primjer prvi dan i otvaranje. Po prvi samo puta mogao u miru pogledati kako to izgleda. I imao sam najbolju namjeru. Ali, kao i uvijek, nešto je moralo poći loše. Dvije minute prije otvaranja stvorio se pored mene moj Komšija. Ovo, ono, što ćemo, kako ćemo, kamo ćemo. Ni okrenuli se nismo, a ispred nas se stvorio šank opremljen hladnim pivama. Otvaranje je počelo, mislili smo da smo sigurni. Naglašavam mislili. Šefica sve vidi i sve zna – stvorila se iza nas i potjerala nas u dvoranu. I nije mi žao! Nije mi žao jer se dogodilo nešto super – Mikula je ukrao show. Žao mi je zbog drugih stvari. Npr. one ekipa iz Zagreba koja je morala slušati moje upadice. Ekipa, nadam se da se ne ljutite jako. Ili što smo potjerani sa šanka tako brzo da Nikoli nisam stigao čestitati na velikom uspjehu U20 nogometne reprezentacije Srbije. Orlići su, naime, prvaci svijeta. Bravo! Kasnije je još bila neka svirka u Edisonu, inače jednoj od najstarijih kinodvorana u ovom dijelu Europe. Eto, čisto da znate gdje ste slušali Silente.

A jučer? Jučer sam, poučen lošim iskustvom dana prije, ostao doma cijeli dan. I nisam smetao ljudima i nisu se ljutili na mene. I oni su mene pustili na miru (moram zapamtiti za ubuduće – ako nisi blizu, ne diraju te). Osim urednika ovih novina koje držite u ruci. Tjerao me da nešto napišem. Evo ti na tvoj članak! I pusti me sad na miru!

P.S. Vidimo se danas na Mrežnici. Ponesite frizbije, lopte, karte, dobru volju i osmijeh. Ja nosim samo frizbi (i dobru volju i osmijeh, ali to vam neću pokazati).

Voditelj vanjskih lokacija

Cheryll Hidalgo

MOJA LJUBAV JE RAD S ALTERNATIVNIM PROCESIMA I UMJETNIČKI PRISTUP FILMU

Cheryll Hidalgo ovogodišnja je članica stručnog ocjenjivačkog suda koja nam dolazi iz dalekog Seattlea te je s nama podijelila nekoliko misli o filmu, umjetnosti i svom radu. Cheryll je magistrirala likovnu umjetnost na Visokoj školi umjetnosti Instituta u Chicagu, a zaslužna je za stvaranje filmskog i video produkcijskog programa na Seattle Akademiji znanosti i umjetnosti u Seattleu. Njezin film “Pravi ti, od vrha do dna”, prikazan je na javnoj televiziji, te na javnim projekcijama u Chicagu, a uvršten je kao dio stalne filmske kolekcije The Art Institute-a i Roger Ebert Film Center-a.

No životopis ove svestrane članice našeg ovogodišnjeg žirija krije još puno toga. Nakon umjetničke škole, Cheryll su putovanja odvela daleko od filma te je postala inženjer, politički aktivist, majka, a vratila se i na fakultet te studira računarstvo. Nakon 12 godina uspješne karijere kao programerke, vratila se filmu i pridružila se osoblju Akademije u Seattleu te je u zadnjih 15 godina srednjoškolski filmski i video program pretvorila u vrlo uspješan i cijenjen. “*Podučavam video produkciju te početnički i napredni film, dokumentarni, animaciju, eksperimentalni, alternativne procese i predmet kako razumjeti film gdje se bavim podučavanjem o gledanju i razumijevanju kako rasvjeta, kamera, kompozicija i zvuk rade zajedno da prenesu autorovu misao ili bit. Analiziramo filmove ne sa gledišta sinopsisa ili razvoja likova, nego sa gledišta produkcije.*”

Cheryll naglašava kako je politika škole u kojoj radi omogućiti učenicima da se razviju u cjelovite osobe, a smatra kako je u tom pogledu posebno važna umjetnost. Tako su sve vrste umjetnosti integrirane u kurikulum, a učenici rade na vizualnim, kazališnim, plesnim i glazbenim umjetnostima.

“*Jedna od mojih osobnih ljubavi u izradi filmova je rad s alternativnim procesima i izraženiji umjetnički pristup filmu.*” Stoga ova članica žirija na festivalu vodi i jednu radionicu koja je izazvala prilično oduševljenje među polaznicima, a radionicu su nazvali zanimljivom i vrlo opuštajućom. Radi se o jedinstvenom pristupu stvaranja filma u kojem su polaznici uzeli filmske vrpce te strugali emulziju s njih ili pak crtali po njima stvarajući, kako Cheryll kaže “vizualnu glazbu”. Radionica se nastavlja sutra, a polaznici jedva čekaju vidjeti što su njihove ruke stvorile. (KM)

Žutilo drugog dana

BANANASTIČAN FRIZBI I PUNO DOBRIH FILMOVA

Nakon što je u utorak energični početak noprala, ali ne i razvodnila kiša, drugi je dan revije i festivala ipak je obilježilo sunčano vrijeme. Žuto sunce, žut Zorin Dom, žute vrećice i žute maskote, pa čak i pokoji žuti auto. Kiša i oblaci koji su se održali od sinočnjeg vremena nisu nas obeshrabrili - u 9:30 započela je prva projekcija natjecateljskog programa, praćena drugom u 11:30. Zbog lošeg vremena odgođen je dio programa planiran na Mrežnici. Ipak popodnevno sunce je podiglo raspoloženje i kako se otvorilo zelenilo trave, tako se otvaraju i brave dvorana. Radionice za profesore održali su Nikola Janković i Domagoj Rubić baveći se zvukom kao izražajnim sredstvom savjetima kako koristiti financijske potpore od raspoloživih

institucija. Nadalje je održana radionica specijalnih efekata i glume. Naše prijateljice iz Makedonije, Anastasia Bohovska i Sofija Sindinova pohvalile su radionice, rekavši da su ih inspirirale i potakle na daljnje pohađanje istih, a voditeljicu radionice Petru Kurtelu ocijenili su kao: „Karizmatičnu, sarkastičnu, društvenu i sassy“. Njihov sunarodnjak Stefan Pavlitov je održao radionicu jednominutnog filma. Usporedno su održane radionice Foto priče i eksperimentalnog filma. Izvan Zorin doma koordinatori sektora igrali su bananastičan frizbi, dok su volonter marljivo skenirali prilazni put za nove pridošlice. Žuto središte revije i festivala napunili su gosti željni dobrih filmova i zabave. Večernji dio programa bio je izrazito posjećen. Mlada producentica Marina Jurišić, nekadašnja pobjednica Revije, prezentirala je svoj film „Priča o Mari iz Velog Varoša“ te pokupila ovacije publike. Prikazan je i film s kojim je osvojila srca žirija u Karlovcu prije 8 godina. Filmska retrospektiva je nastavljena prikazivanjem omiljenog crtića mnogih generacija – Danka Bananka. Vesela filmska ekipa je nastavila sa zabavnom do dugo u noć, a tko preživi, pričat će. (MČ, DS)

A što na očekuje sutra?

- 9:30 - GK Zorin dom: 5. projekcija natjecateljskog programa na žutom tepihu
- 11:30 - GK Zorin dom: 6. projekcija natjecateljskog programa na žutom tepihu
- 14:30 – GK Zorin dom: 7. projekcija natjecateljskog programa na žutom tepihu
- 20.30 – rijeka Korana: Kako od srednjoškolskog filmaša postati uspješan filmski profesionalac? (**tribina**)
- 21:30 - rijeka Korana: **Dodjela nagrada** na žutom tepihu
- 22:00 - rijeka Korana: Bananas (**Woody Allen**)

IMPRESSUM

Izdavač:
Kinoklub Karlovac, Hrvatski filmski savez

REDAKCIJA

Urednici: Karla Mirčevski, Dominik Strikić
Grafički urednik: Luka Živković
Novinari: Aleksandra Giljević, Karla Mirčevski, Matija Piralić, Dominik Strikić, Tara Lukičić, Tatjana Gržan, Matija Čutić
Fotografi: Demjan Rožman, Filip Trezner, Tin Vučković
Prevoditeljica za englesko izdanje:
Vedrana Mihalić
Tisak: CB Print

PRIREĐIVAČI

POKROVITELJI

MEDIJSKI POKROVITELJI

SPONZORI

